

humilis, pauper, contempta, afflictu, et dolore rump-
na nostra causa fuit, tum ex ordine iustitiae Dei
felicissima, planèq; ut nos esse deberet: et ea bene
tota nostra est satisfactio, iustitia et vita per
fidem. His observatis, quae haud dubie S. Scri-
ptura sunt consentanea, nulla res erat contra-
versia, et prae optimae meae quidem sententiae, est consti-
tuta. Venerandum D. D. Ratchium, socerum tuum.
Praeceptorem et amicum meum colendum, non du-
bita sua etiam sic intelligi velle. Rogo excuses me
ei, quod nuper eum non compellam, ut volueram.
Nam mihi abs te digressus, ob vecturae difficultatem,
sequente biduo redire in urbem non licuit. Meis ergo
verbis cum nunc plurimum salutes velim. Heidel-
berga die 19 Octobr. 1590.

158)

Ad oratorem Romanum pro
Archiepiscopo Trevirensi
in negotio Abbacie
Prümensis.

Rudolphus, p. Nobilis, fidelis, dilecte. A venera-
bile Johanne Archiepiscopo Trevirensi S. imp. p.
per Galliam et Regnum Arelatense, Archiepiscopo Mellano
Principe Doctore ac Recepto nostro Charissime gra-
ves querela, quae nobis haud iniusta visa fuerunt diver-
sis ad Nos temporibus illatae sunt, de Ser. mi. Regis et
spaniarum Catholici Archicamerarii, sororij ac fratris no-
stri Charissimi in Provinciis Belgicis Ministris,
quod controversiam ipsius Dilecti de Abbacia Prümensis,
si moveant. Quae quidem Abbacia 14. ab hinc a mis-
si Pontifice Max. Gregorio 13. Diaconi et Ecclesiae
Trevirensi acedente assensu et Approbatione Augustae
memoriae parentis nostri colendissimi, ac principis
pium Electorem, omnium denique imperij ordinum

inter quos predecessores dñis ipsiq in Consijs solemnib
6to Anno Domini 1575. post obitū quā vocavit Regia
lis sessionem eo nomine obtineant unitate et conjuncta
ita fuerit, ut et pro electione dñi ipsiq quiete eam pos
federit, et eo mortuo absq ulla vi, nullo impediente aut
recitante eam in se translationem dñs ipse acceperit,
hac uero offi ita se habuerint, post tamen à vicinis re
gis catholici Ministris, qui Luxemburgensi provincia prae
sunt, multas dñi ipsiq difficultates, de eadem Abbacia,
contra ea, quae auctoritate Apostolica, totiq imperij
consensu statuta sollemniter confirmata, fuere, ita
tenere motas, ut ipsimet Nuncijs Apostolicis, quibz rei
cognitionem suscipere mandatum fuit, iniquitate ne
quā deprehenderint, Pontifici Maximo quemadmodū
fugis addita sedā narratur, confessi fuerint. Quam
obrem cum Remam hoc tempore quondam à dicto
Principe Electore, qui negotium hoc opportuna inter
pretatur et contra Ministros Regis defendat, multū
audiamq, praetermittere pro eo quod nostra, quod d. jūpe
rj interest, nequing, quin auctoritatem intercessionemq
nostram, nequaquā sollemniter statutum et confir
matum fuit, rescindi, quo omnes imperij ordine s
haud leviter hoc tam inopportuno tempore offende
rentur permittamus. Injūngimq itaq, tibi, ut nostra
nomine ad stem suam, apud Cardinales, et apud dicti Sereni
Regis catholici oratorem hanc rem ita seriō curan
dam suscipias, tanquam ad nos ipsa quā maxime per
tineat, in qua promptissimam benignissimamq, nostrā
erga primarium imperij principem qui de nobis, deq, re
ligione et imperio praeclarissime sit meritis voluntatem
cum amplissimo fructu declaratam volumq. Dat. praga
22. Maij 1590.

Reverendissimo commendatur negotium
Abbacia Brannionensis pro Treve
rensi Rudolphus. p.

157)

Magnifice v. De Brannionensi Abbacia, quae ante 14 Ep
iscopatu Treverensi à Gregorio 10. Pontifice consensu acce
dente et applausu Augusti memor: Patris nostri co
lendissimi, ac principum Electorum, omniumq, sacri
imperij ordinum sollemniter unita et conjuncta fuit con